

[Koføed.]

dringsforslag, og vi kan også gå med til, at lovforslagene gennemføres.

Ændringsforslagene om, at § 2, respektive § 3, udgår, skal jeg blot knytte den bemærkning til, at der er selvfølgelig mest logik i, at de udgår, for jeg kan godt se, at der kan være et vist besvær med, at det skal godkendes af amtsrådet, både når der skal indgås en aftale, og når den skal ophæves. Jeg har bare lyst til at fremhæve det, der står i udvalgsbetænkningen, at der er intet til hinder for, at man kan have fælleskommunale ordninger. Jeg vil gerne have, at man husker dette, for primærkommunerne — hvoraf nogle efterhånden er blevet så store, at de mener, de kan klare alt — er trods alt ikke over hele landet af en sådan størrelse, at det udelukker, at man laver en fornuftig fælleskommunal ordning, således at man bruger de ressourcer, der er, på en fornuftig vis. Det er nemlig rigtigt, som det ærede medlem fru Karen Thurø Hansen sagde, at der bliver ikke flere sundhedsplejersker, fordi vi vedtager dette lovforslag, og derfor må man på så fornuftig vis som muligt opbygge dette system, således at man bruger det personale, der nu engang er til stede. Det kan også indebære den mulighed, hvis man tænker sig godt om, at man kan få nogle af de sygeplejersker, der i dag midlertidigt er gået ud af erhvervet, til at deltage i dette forebyggende arbejde.

Til sidst må jeg lige sige til ministeren: når vi nu i bemærkningerne har set, at indenrigsministeriet vil betragte dette som en rammelo, og at retningslinjerne skal være så generelle som muligt, var det så ikke muligt, om indenrigsministeren også kunne påse, at sundhedsstyrelsens retningslinjer ikke bliver så detaljerede? Jeg synes efterhånden vi skal hen til, at når nu primærkommuner får ansvar for disse ordninger, så bør de også efterhånden kunne frigøre sig for noget af den barnepigementalitet, vi hidtil har set fra centralt hold. Jeg ved, at ministeren er positivt indstillet over for ideen om mere generelle retningslinjer end tidligere; jeg vil bare håbe, han også kan få mulighed for at påvirke sundhedsstyrelsen, så dens retningslinjer ikke bliver så detaljerede, som de hidtil har været.

Jeg kan anbefale lovforslagene.

Gunner Baunsgaard: Efter et ret så indgående udvalgsarbejde har vi kunnet afgive betænkning om hjemmesygeplejerske- og sundhedsplejerskeordninger. Det må være et mål, at sundhedsplejen i kommunerne nu i størst muligt omfang koordineres med de øvrige sundhedsmæssige og sociale opgaver i kommunerne, men det er også et ønske, at ordningerne må være så lette at administrere som muligt. Jeg vil også fremføre, at det er vores ønske, at sundheds- og hjemmeplejen nu må kunne etablere et så nært samarbejde, at både det forebyggende og efterbehandlende arbejde kan udføres tilfredsstillende — det gælder også i samarbejdet med praktiserende læger og sygehuse.

Vi er i det radikale venstre tilfreds med, at de ordninger, der er i gang, hvor amtskommunerne er koordinerende, ikke skal slås i stykker, og at der er mulighed for, at amtssundhedsplejerskerne kan være koordinerende og vejledende, samt at et eventuelt samarbejde mellem kommuner og amter også fremover vil kunne etableres.

Vi er lidt betænkelige ved, at § 3 i sundhedsplejerskelovforslaget og § 2 i hjemmesygeplejerskelovforslaget skal udgå, så længe den sociale styrelseslov ikke er sat i kraft. Vi er indforstået med, at der kan forenkles og billiggøres i administrationen, og så må det også ske. Koordinationen mellem lovene anser vi for at være af meget stor betydning.

Nu ligger det desværre sådan, at socialministeren sidder i et andet møde. Jeg ville gerne have spurgt, hvornår vi kunne forvente at § 11 i den sociale styrelseslov kan træde i kraft. Det har nogen betydning, når de to paragraffer udgår af de lovforslag, vi behandler, og også i andre forhold. Vi kunne fra vor side godt have ønsket, at lovforslagene blev udsat til ikrafttrædelse sammen med bistandsloven, men da der ikke var flertal herfor, var vi indstillet på at få det bedst mulige ud af det foreliggende, og vi er heller ikke interesseret i at forhale mulighederne for at få bedre dækning med sundhedsplejersker.

Vi er dog stadig af den opfattelse, at det mål, der er sat med hensyn til sundhedsplejerskedækningen, vil det tage længere tid at nå, end indenrigsministeren anslår. De vestjyske områder vil stadig være handicappede